

יקיר חוזר הביתה

56 שנה חיכתה משפחתו של סגן יקיר נווה, שהתרסק עם מטוסו בכנרת, לדעת מה עלה בגורלו • 56 שנה בלי ללוות את יקיר בדרכו האחרונה, בלי קבר לעלות אליו, בלי אפשרות לסגור מעגל • אתמול קיבל רונייה, אחיו בן ה-83 של יקיר, את הבשורה: שרידי גופתו אותו בכנרת • "אבא מאוד התרגש, הוא כל כך חיכה לזה", אמר בנו יקיר, הקרוי על שם דודו, "נביא אותו לקבורה צבאית כמו שתמיד רצינו"

קורין אלבז-אלוש, ישראל מושקוביץ, אודי עציון ואיתי בלומנטל

אחרי עשרות שנים ו-12 מבצעי חיפוש, אתמול סוף-סוף הגיעה הבשורה: שרידי גופתו של סגן יקיר נווה ז"ל, טייס ומדריך טיסה בחיל האוויר, אותרו במימי הכנרת. בני משפחתו אמרו אתמול: "אין דרך להסביר את המשמעות של קבר לחלל שמקום קבורתו לא נודע. אנחנו מאחלים לכל משפחות הנעדרים להגיע ליום הזה". מטוס הפוגה של סגן יקיר מדרכי נווה לייפר ז"ל התרסק בכנרת ב-1962, כשעליו גם החניך סמל עוז דר קוטון ז"ל. גופתו של קוטון אותרה כשנה לאחר התאונה, אולם המאמצים למצוא את נווה עלו בתוהו, ומאז נחשב חלל שמקום קבורתו לא נודע. אתמול, אחרי 56 שנה, הכריז ראש אגף כוח אדם, אלוף מוטי אלמוז, על איתור שרידי גופתו במימי הכנרת. השרים התגלו בשבוע שעבר, במסגרת מבצע חיפוש בהובלת חיל האוויר ובשיתוף האגף לאיתור נעדרים, אכ"א ויחידות נוספות, והועברו למכון לרפואה משי פטית.

תא"ל (מיל') רונייה לפיד, אחיו של יקיר ז"ל, הוא קרוב המשפחה מדרגה ראשונה היחיד שנותר בחיים כדי לקבל את הבשורה, ובגיל 83 יזכה סוף-סוף להביא את אחיו החלל לקבורה, רגע שלו ייחל שנים רבות. "אבא מאוד התרגש, הוא כל כך חיכה לזה", סיפר בנו של רונייה, יקיר לפיד, קברניט באל"על. "יש פה המון רגשות מעורבים אבל בשורה התחתונה נביא

אותו לקבורה צבאית כמו שתמיד רצינו ואין דבר מרגש מזה. זאת סגירת מעגל אמיתית. אני קרוי על שמו, ואני נושא את השם בגאווה גדולה ובאחריות. להיות חלק מהדבר הזה זה מאוד משמעותי עבורי".

בני המשפחה הודו לצה"ל, לחיל האוויר ולחיל הים על המאמצים לאורך השנים לאתר את שרידיו של יקיר. "כקצין במילואים השתתפתי בשני מבצעי החיפוש האחרונים", סיפר האחין, "נתנו לנו ליווי ותמיכה, זאת מסירות מרהימה".

מפקד חיל האוויר לשעבר, אלוף (מיל') דוד עברי, היה

האח רונייה לפיד ובנו יקיר, אתמול

יקיר נווה ז"ל
צילום: דובר צה"ל

מהראשונים שהוזעקו לזירת התאונה ב-1962. הוא שירת כסגן מפקד טייסת מיראז' בבסיס רמת דוד הצפוני כאשר מונה לקצין הבורק של התאונה. "היום לוקחים מקדמי בטיחות גדולים יותר, אבל אז היה מקובל לטוס כך – יקיר הוצב לשמש כמדריך בבית הספר לטיסה זמן קצר יחסית אחרי שסיים את קורס הטיס, כפי שהיה מקובל באותם ימים. ביום התאונה הוא טס עם חניך במטוס פוגה באימון בניווט גובה נמוך מעל הכנרת. זה היה יום עם ראות לא טובה. הם טסו מעל לכנרת ונכנסו ישר למים. הערכנו שבגלל הערפי לים הם לא הברילו בין המים לשמיים ולכן התרסקו. כקצין הבורק לא הייתי מעורב בחיפוש אחרי גופות ההורים, אבל זו תעודת כבוד לחיל האוויר שלא ויתר, המשיך בחיפושים והשלים אותם כעת".

מבצע החיפוש האחרון בכנרת לא כלל צוללנים, אלא לראשונה נשאבה בוצת האגם מאתר ההתרסקות באמצעות צינור מיוחד, במהירות גבוהה פי חמישה מהשאיבות שבו צעו בעבר, וזאת מבלי לפגוע בעצמים שהיו בתוך הבוצה. ראש להק כוח אדם בחיל האוויר, תא"ל נתן ישראל, אמר כי "זה אירוע חריג, מרגש וייחודי שמעיד על המחויבות של חיל האוויר ושל צה"ל לחייליו וחלליה".

מנחם לב מקיבוץ עין גב, שהשתתף במבצעי החיפושים ב-15 השנים האחרונות, סיפר אתמול: "זו התעלומה הכי גדולה שהעסיקה אותי בכנרת. עבורי החיפוש אחרי יקיר הוא פרויקט חיים אישי שלי. הכלל שהנחה אותי היה להביא חייל צה"ל לקבר ישראל. כולי נרגש שמצאו אותו". ביום שלישי הקרוב יובא יקיר נווה למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בקריית שאול.

ההנצחה המרגשת

ישוב שבליבו חלל

אלישע בן קימון

יהודה שמאי (76), ממייסדי היישוב יקיר שבשומרון, התרגש אתמול לשמוע על מציאת שרידי גופתו של יקיר נווה ז"ל. "כשנה אחרי שהקמנו את היישוב ב-1981 הגיעה אלינו משפחתו של יקיר וביקשה שנקרא את שם היישוב על שם בנם שנפל", סיפר אתמול שמאי. "מיד ערכנו ישיבה והחלטנו לעשות כך. כשנתיים לאחר מכן אשתי הייתה בהיריון ונולד לנו הבן הקטן. החלטנו לקרוא לו על שם יקיר. אביו של יקיר נווה היה הסנדק בכרית, אירוע מאוד מרגש. במשך כ-25 שנה שמרנו על קשר הדוק עם הוריו. כמעט בכל חג העברנו להם חבילות של ילדי היישוב והם דאגו להגיע לאזכרות ואף תרמו ספרייה ליישוב".

לפני תשע שנים נהרג יקיר שמאי בסופת שלגים כשטייל בסלון בניה. "בני היה נערד כשבועיים ורק אחרי שהתחקינו אחר מסלולו מצאנו את גופתו", סיפר אביו בכאב. אתמול שמח לקבל את הבשורה על מציאת שרידיו של יקיר נווה. "מיד כששמעתי על מציאת הגופה עברה בגופי צמרמורת אדירה. הבן שלי סיפר לי ועד עכשיו אני מרוגש. זה באמת משהו מיוחד".